

la nostra vila que ni tant solsament saben de quin preu porto las samarretas!... A l'home tomaquet tan se n'hi endona del proxí, y ho manifesta ni criticantlo tant solsament.

Decididament Granollers es un poble inferior. Ahont las veyem, tal com á la marina de llevant, aquellas caras de dona encuriosida que s'aguayta als forasters desde rera las portas mitj obertas. Ahont podem contemplar com á Cerdanya aquells *ralls* de comares que passen balans de totas las vidas de totas las personas?

Aquellas penyas dels cafés de vehinat de tots els pobles ont se comenta y es fá públich tot lo privat?

¿Y las tertulias de cal apotecari, aquellas reunions de tresillistes empedernits; el rector, el metge y el notari, coladors eterns de totes les intimitats y de tots els secrets dels seus convehins, ahont se veuhen?

Res d'aixó, cada un de nosaltres viu tancat dintre de dugas *valvas* com els musclos.

Y, un altre consecuencia veritat, Granollers no será may ni patria ni bressol d'homes de ciencia. La observació y experimentació, l'análisis y la síntesis -sobretot l'análisis- que son els métodos y procediments d'investigació científica que deu posseir en grau superlatiu l'home de ciencia, no resultan altre cosa que *la tafañeria y l'esperit de crítica*

que sent el poble. D'un matrimoni batxiller, tafañer y portanoves espereune sempre un fill superior carregat d'ansias analíticas y deductivas. Y donchs Granollers que no es *curiós* —y aquesta paraula prencula en las sevas dugas acepcions— com pot ser may terror natal de cap observador ni experimentador?

¡Oh! Jo'n soch un defensor fervent del batxilleix, de la tafañeria y de la crítica despietada, aquell qui am mes intensitat posseheix aquestas condicions me dona idea d'home fort, cada mossegada que sap donar al próxim afirma mes y mes la seva personalitat, cada revelació que fa de la vida dels altres l'acredita á mos ulls de observador y una percepció detallada, clara y profunda de totas las cosas no pot manifestarla mes que un home superior.

La pintoresca expressió de las comares xafarderas es una moral, es un fré. Jo la proclamo ben alta la moral de la bogadera *retallaire* ¡Quantas concupiscencias no's manifestarían! ¡Quantas passions malsanas no infestarían la vida de tots els pobles si no fos el temor al *que's dirá!*... No hi cregueu am un poble que no critiqui, no hi cregueu am un poble de xafardeix y crítica atenuada, encare enloch del mon s'ha arribat á n'el alt grau de perfecció ética, que suposaría la manca d'aquest vici tant humá. Poble que no tafaneija ni retalla activament,